

[Villumsen.]

den Opfattelse, som ogsaa raader i visse Handelskredse, at Forbrugerne er en Befolkingskategori, som ikke paa Vilkaar selv maa søge at varetage egne Interesser. Anderledes kan jeg i hvert Tilfælde ikke forstaa de Henvendelser, som fra Tid til anden fremsendes til Virksomheder og Institutioner med Opfordring til disses Ledelser om at sørge for, at Personalet holder sig borte fra Brugsforeningerne, fra de kooperative Foretagender. Den samme Frygt lyser ud af de Konservatives Standpunkt til det foreliggende Lovforslag, Frygten for, at Forbrugerne skal foretage sig noget galt, hvis ikke de bliver underlagt Producenterens faderlige Beskyttelse.

Jeg tror, at saadanne Bestræbelser modvirker Hensigten, og jeg synes, at det er Synd, at den konservative Ordfører, det ærede Medlem Frøken Gerda Mundt, som baade ved første Behandling her i Salen og i Udvalget har lagt megen Interesse for Lovforslaget for Dagen, ikke har kunnet opnaa sit Partis Tilladelse til at give Udtryk for selv den mindste Smule Velvilje over for Forslaget. Forholdet er nemlig det, at ude i det praktiske Liv vil Kvinderne uden Hensyn til de konservative Rigsdagsstandpunkter se hen til den Nydannelse inden for Husholdningsomraadet, som der her er Tale om.

Flertallet anbefaler derfor Lovforslaget ud fra den sikre Overbevisning, at vi har alle danske Husmødre paa vor Side.

Gerda Mundt: Vi vil fra vor Side overordentlig gerne være med til ad Lovgivningens Vej at skabe de allerbedste Kaar for de tusind Hjem her i vort Land, baade hvor det drejer sig om tekniske og om økonomiske Forhold, men ogsaa paa det ernæringsmæssige og hygiejniske Omraade og ikke mindre, hvor det gælder den planmæssige Uddannelse, som der for Tiden er i høj Grad Brug for. Dette Emne, som ogsaa blev berørt i Flertallets Betænkning, er jo netop ogsaa rejst her i Debatten. Vi mener, at der paa disse Omraader tiltrænges et Samarbejde, og det har vi heller ikke ved første Behandling lagt Skjul paa. Den huslige Uddannelse for Kvinderne begynder i Hjem og Skole, og den fortsættes i Ungdomsskoler, i Aftenskoler og Husholdningsskoler i Forbindelse med praktisk Uddannelse i Hjemmene. Der burde indføres faste Former og Prøver. Det kunde ogsaa godt være, at Mændene saa vilde komme med i det Arbejde, saadan som de nu er begyndt paa, men det, der interesserer mig,

er, at Kvinderne bliver uddannet paa dette Omraade, og at der kom en virkelig fuld Uddannelse, saadan at man kunde aflægge sin Svendep prøve og have Uddannelsen fuldstændig i Orden.

Jeg er vis paa, at dette vilde betyde en højere Anseelse for dette samfundsvigtige Fag, som langtfra er anset, som det har fortjent. Hvis der saa var nogle med den Uddannelse, som fik eget Hjem, vilde det kun komme Hjemmet og Samfundet til gode. Jeg ved, at Indenrigsministeren har sagt, og at det ogsaa fra Udvalgsflertallets Side er blevet hævdet, at disse Emner godt kunde drages ind under Loven. Nu vil Tiden vise, om de bliver det, det vil afhænge af, hvem der faar Sæde i Raadet, og det Udbytte, man faar af Husholdningsraadet, vil vel navnlig være afhængigt af den husholdningsteknisk uddannede Leder, som det hedder i Lovforslaget. Der er ganske vist en spød Spire, og det kan jo være, at den kan udfolde sig til en virkelig Realitet, men det, som Lovforslaget nærmest holder sig til, er de laboratoriemæssige Undersøgelser. Lovforslaget har haft en lang Behandling i Landstinget, som grundig har sat sig ind i Sagen, men her i Folketinget har vi kun haft ganske faa Udvalgs møder, og der har ikke været Lejlighed til at gaa dybere ind paa disse Spørgsmaal. Jeg har i Dag Kl. 11 faaet Meddelelse om, at der laa visse Oplysninger paa Bureauet, men det var jo alt for sent til at tage dem med ind under Overvejelserne.

Vi har ikke kunnet finde Øre for de Fordringer, vi har stillet om, at ogsaa Producenterne, d. v. s. Handel og Industri, skulde være repræsenteret i Raadet, og om, at Undersøgelserne ikke maatte kunne bruges i Reklameøjemed. Vi har heller ikke faaet Tilslutning til, at dette Raad, som er en offentlig Institution, selv om Indenrigsministeren vil hævde, at det skulde være en halvprivat Institution, ikke bør have Paataaleret ifølge Loven af 29. Marts 1924 om Bestemmelser mod uretmæssig Konkurrence og Varebetegnelse.

Naar Flertallets ærede Ordfører sagde, at der fra vor Side var nogen Frygt for at gaa med til Forslaget, saa maa man være klar over, at det er aldeles ikke noget Argument. Havde Forslaget været sagligt fuldt begrundet, havde vi ikke været det mindste bange derfor, tværtimod, som jeg ogsaa sagde til Indledning. Men vort Parti staar ganske enigt her. Vi mener, saaledes som det ogsaa er udtrykt i Betænkningen, at Lovforslaget er vagt og uklart.